

שיעורי הישיבה

השיעור היומי (ימים א - ה): בשעה 18:00
לגברים בלבד!

השיעור המרכזי (מוצ"ש): בשעה 21:00
עזרת נשים פתוחה!

התלמוד 30, באר שבע

פרשת מקץ - זמני כניסת שבת

רבינו תם	צאת השבת	כניסת השבת	
17:49	17:17	16:06	ירושלים
17:44	17:14	16:22	תל אביב
17:44	17:13	16:22	חיפה
17:49	17:17	16:26	באר שבע

"עם חסיד תתחסד"

"עם חסיד תתחסד... ועם עקש תתפתל" העיקר בחברותא. בחברת חסיד סופר להיות חסיד, אך אם עיקש רעך סופר להתפתל.

(רבי מאיר מפרמישלאן)

הפתגם השבועי

יגאל בן פלורה

יפתח בן ג'ולייט

אליהו דבוש בן אולימפיה

ציון בן נוריה

לעילוי נשמת

פנינים מפרשת השבוע

חג החנוכה הוא מבין החגים היחידים שיוצא בראש חודש, עיצומו של חג החנוכה יוצא בראש חודש שבט, גם ראש השנה יוצא בראש חודש אך לא כל כך מרגישים את זה ולכן חנוכה הוא חג מיוחד. בחג החנוכה היו לאבותינו ניסים רבים, כמו שאנחנו אומרים בתפילה "ועל הניסים וכו' כשעמדה מלכות יוון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך וכו' ואתה ברחמך הרבים מסרת גיבורים ביד חלשים, רבים ביד מעטים, סמאים ביד טהורים, זדים ביד עוסקי תורתך". מלבד כל הניסים הללו שנעשו במלחמת החשמונאים, הקדוש ברוך הוא עשה נס בפך השמן היחיד שנמצא בבית המקדש, שאותו לא טימאו היוונים, והספיק שמן של יום אחד לשמונה ימים.

על אף כל הניסים הללו אנו קוראים לחג החנוכה כך מכיוון שהחשמונאים חנו ב-כה' בכסלו ושאל האדמו"ר מקוצק מדוע נקרא חג החנוכה כך? הרי היו ניסים רבים שלכאורה יותר מתאים לקרוא לחג על שמם, לדוגמה, שהיוונים לא הצליחו להשכיח את התורה כי אם היו מצליחים לא היה יותר קיום לעולם ח"ו או נס פך השמן שלמדנו ממנו להדליק נר במשך שמונה ימים, ואם כן מה למדנו מכך שחנו ב-כה'? אומר האדמו"ר מקוצק תירוץ עצום, אנחנו רגילים שרק לאנשים גדולים וקדושים מתרחשים ניסים כמו למשל הבבא סאלי זיע"א, אך מחג החנוכה למדנו שלכל יהודי שחונה, כלומר עוצר ומתבונן מתרחשים ניסים.

על כל אחד ואחת מאיתנו להחנות ולבדוק, האם המעשים שלי תואמים את השאיפות שלי? או שחיי השגרה גורמים לי להעביר עוד יום ועוד יום ובלבד שלא אעצור להתבונן האם אני בכיוון הנכון, אדם שלא מתבונן במעשיו ועוצר לחשוב האם הוא בכיוון הנכון, יכול לגלות בגיל מאוחר שחיי החיים בצורה אחרת לגמרי ממה שהוא תיכנן או רצה, כי דרכו של האדם להימשך אחר השגרה מבלי לשים לב שהוא בכלל בכיוון ההפוך.

כותב הרב אליהו דסלר שאדם שעוצר ומתבונן, מתבונן מלשון בניין כלומר אם האדם עוצר להתבונן ולעשות חשבון נפש בכל לילה הוא נעשה חזק ויציב כבניין שלא נע ונד אפילו מילימטר גם כשיש רוחות עזות בחוץ, כך גם אדם שמתבונן נעשה יציב בדעותיו ואם הוא יודע שיש דבר מסוים שהוא לא טוב וגורם לו להתרחק מהקדוש ברוך הוא, הוא לא יעשה אותו גם אם כולם עושים. אדם שרוצה לחזור בתשובה אמיתית ולהתקרב לקדוש ברוך הוא חייב לעשות חשבון נפש בכדי להתאים את המעשים שלו לשאיפות שלו, ולהתאים אותם לחיי התורה והמצוות, אחרת הוא לא יוכל לחזור בתשובה שלמה לעולם מכיוון שתמיד אכפת לו מה אחרים עושים ולא מה ה' רוצה...

הבעל שם טוב כותב שהחיה החכמה ביותר היא הארנבת וממנה אנחנו יכולים ללמוד מוסר עצום. הארנבת נחשבת לחכמה ביותר מכיוון שהיא עוצרת לאחר כל חמישה צעדים ומתבוננת איפה היא נמצאת ורק אז ממשיכה להתקדם. לעולם היא לא מתקדמת מתוך הרגל אלא תמיד יודעת מה היא עושה. מכאן נלמד, לאחר כל צעד, לאחר כל התקדמות עלינו לעצור ולבדוק האם אנחנו בדרך הנכונה וזה מה שאומרת המשנה במסכת אבות "איזהו חכם? הרואה את הנוגד" כלומר, אדם חכם עוצר להתבונן כל הזמן איך הוא מקדם את עצמו לעבר המטרה שהציב לעצמו.

הגיע אחד מאנשי הקהילה אל המגיד מקו'ניץ' בכדי להתייעץ איתו האם לפתוח עסק, לאחר שהתעניין הרב ושאל מספר שאלות על העסק נתן לו את ברכתו ואמר לו לפתוח את העסק בשעה טובה, העסק שרצה אותו איש לפתוח היה חוות סוסים. שניה לפני שיצא מהחדר, קרא לו הרב לשבת שוב ושאל אותו אם יש לו ידע בתחום ולאחר שהסביר לרב על הנושא והוכיח את בקיאותו בנושא הרב שאל שאלה נוספת, מה הוא הגיל המשוער של סוס? ועל שאלה כזאת היא תשובה, כך הוא אמר לרב.

הרב התעניין מדוע אין לסוס גיל משוער כמו לשאר החיות והסביר לו אותו אדם שסוס אף פעם לא מסרב למסע, גם אם המסע ארוך או שיש משא כבד, הסוס תמיד מראה כלפי חוץ שיש לו כוח רב והוא הכי חזק, מה שקורה לרוב הסוסים זה שהם אינם שמים לב שאין בכוחם לעמוד במשימות והם ממשיכים לדהור כרגיל עד שלפתע פתאום מתים מהעמסת יתר וגופם לא עמד בכך יותר, לכן אין גיל משוער לסוס כי אף סוס לא מגיע לגיל שהוא אמור להגיע אליו.

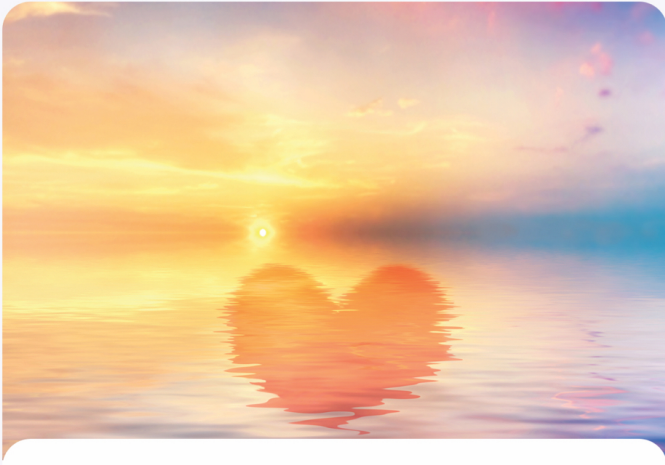
הרב הודה לו על המידע ואמר לו שבזכותו הוא זכה להבין פסוק בתהילים "אל תהיו כסוס כפרד אין הבין" כלומר, דווקא הסוס הוא זה שממשיך תמיד קדימה מבלי לעצור ולא מתבונן, שאר החיות עוצרות ובודקות האם יכולות לעשות את זה או לא אך הסוס לא עוצר וזה מה שגורם לו למות בטרם עת. בחג פורים אנחנו מסובבים רעשנים, תנועת הסיבוב בחלק התחתון של הרעשן והסיבוב נעשה בחלקו העליון וזה רמז לכך שהנס שהיה בפורים היה למטה כלומר על ידי תפילות ותעניות ביטלו את הגזרה. לעומת זאת, בחנוכה מסובבים סביבון, אך בסביבון פעולת הסיבוב היא מלמעלה והסיבוב נעשה בחלקו התחתון וזה רמז לכך שהנס בחנוכה היה ביד שמיים.

מקורו של הסביבון הוא בתקופת שלטון היוונים שאסרו ללמוד תורה, והיו יהודים שהלכו ללמוד תורה במערות וכשהיו מגיעים חיילים יוונים ומפתיעים אותם, הם מיד סגרו את הספרים והוציאו את הסביבונים והחלו לשחק ובכך הסתירו את העובדה שלמדו תורה עד עכשיו. על הסביבון ישנן ארבע אותיות נ' ג' ה' פ' אך אם הסביבון מסתובב לא ניתן לראות את האותיות ורק כאשר הסביבון עוצר ניתן לראות את האותיות שמסמלות את הנס גדול היה פה.

תמיד האדם מסתכל על האחרים ואומר איזה ניסים יש שם או איזה נס קרה לפלוני, אם רק תעצור ותתבונן תוכל לראות כמה ניסים יש לך בעצמך... למה אני לא מגיע לניסים האלו? כי אני לא אני, אני עסוק תמיד בלהיות הכולם, לעשות מה שכולם אוהבים ולא מה שאני אוהב. אם נפסיק להתעסק מה פלוני עשה או אלמוני קנה ונתעסק מה אנחנו רוצים לעשות, לפתע נראה שנוכל לעבוד את ה' באמת, מתוך שמחה ויישוב הדעת כי בצורה הזאת אין ספקות במה שאני עושה, על ידי התבוננות יום יומית הרבה יותר קל להתקדם בעבודת ה' ולא ליפול בניסיונות או בהשפעת החברה ועל ידי כך לזכות לקרבת ה' ולניסים גלויים כמו בימי החנוכה.

אם כן, למדנו שאף על פי שבחנוכה התרחשו ניסים רבים, שמו של החג נקרא על שם שחנו ב-כה' כלומר, העצירה וההתבוננות היא זו שגרמה לניסים. חיי השגרה גורמים לנו להישאב אל תוך מציאות שאינה בהכרח מה שרצינו או מה שהיה בתכניות לעתיד שלנו. האדם עסוק בכולם, מה זה עשה ומה ההוא עשה אך את עצמו הוא שוכח... אדם שרוצה להתקרב לקדוש ברוך הוא ולחזור בתשובה, עליו לעצור ולהתבונן ורק אז להמשיך קדימה.

יהי רצון שנזכה לעצור ולהתבונן תמיד ולזכות לקרבת ה' וניסים בכל העניינים!

זוגיות

ליוזמה

להחמיא ולשבח ישנה תועלת וחיובות, גם בזמנים שאנו לא חשים צורך לפרגן לצד השני. אז מהי התועלת?

1. רווח עתידי
אמרו חכמים בתלמוד (עבודה זרה ג ע"א): "מי שטרך בערב שבת, יאכל בשבת". אשה חכמה, שגם בזמנים רגילים טורחת במתן מחמאות ודברי שבח והערכה לבעלה, מקבלת את פרי עמלה בזמנים של מתיחות בגלל עלבון או פגיעה שבעלה נעלב או נפגע ממנה, כאשר היא יוצאת בקלות, ללא טרחה רבה, מהמצב הבלתי נעים שהתפתח. וכך גם להפך.
שהרי מטבע החיים המשותפים, קורה לא אחת שאחד מבני הזוג טועה ומטוּח דברים בצד השני מבלי משים, או שהתקיימה פעולה בניגוד לרצון הצד השני, וכן להיפך. אם בן או בת הזוג מודעים להערכה הקבועה כלפיהם, הרבה יותר קל להבליג ולוותר. וכמו שאומר הפתגם: "כשמשיקיעים בניקוי האבק כל השנה - לא עובדים קשה בערב פסח".

2. מחמאה יוצרת אהבה
רבים מחפשים דרך לשמר את רגשות האהבה ההתחלתיים למשך שנים רבות. והרי מתן שבחים ומחמאות מהווה עצה נפלאה לשימור רגשות האהבה: כאשר האשה משבחת את הבעל על שלל מעלותיו, או להפך, בלבו של בן/בת הזוג מתעוררים רגשות אהבה. שהרי מתוך כך שמים לב למעלות האמיתיות הרבות.

3. הכרת הטוב וחסד טהור
יש בני זוג המחמיאים זה לזו רק בכדי לתת לזולתם מוטיבציה לעשייה גדולה יותר בבית. אולם עיקר הכוונה במתן תודה, שבח ומחמאה, צריך להיות לשם 'הכרת הטוב' טהורה, ועשיית 'חסד' עם בן או בת הזוג במתן תחושה נעימה. שהרי גם עמם שייך לקיים את מצוות החסד, ואדרבה, מצוות החסד הגדולה ביותר היא עם קרוביו של האדם. שנאמר (ישעיהו נח, ז): "ומְבַשְׂרֶךָ לֹא תִתְעַלֵּם" - "ואין בשרו אלא קרובו" (שבועות לט ע"א).
פעמים רבות ניתן לראות אנשים שמרבים בעשיית חסד לאחרים ומפזרים חיוכים ומחמאות לכל מבקש, ואילו בביתם מתהלכים בפנים זועפות ומקמצים במילות שבח. בשם רבי חיים ויטאל, תלמידו הגדול של הארי ז"ל מובא, שרק אם עושה האדם חסד עם אשתו ובניו, נחשב לו גם החסד שהוא עושה עם אחרים.

את קדימות בן/בת הזוג לכל אדם אחר רואים אצל 'עמוד החסד' - אברהם אבינו. כשאמר לו הקב"ה (בראשית יב, א): "לך לך מארצך ומולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אֶרְאֶךָ". מיד כתוב (שם, ה): "ויקח אֶבְרָם אֶת שְׂרָי אִשְׁתּוֹ, וְאֵת לוֹט בֶּן אֶחָיו, וְאֵת כָּל רְעֻשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ, וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן, וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן". התורה מדגישה לנו, שתחילה דאג אברהם אבינו לשרה אשתו, שהיא הקרובה אליו ביותר, אחר-כך לקח את לוט שהיה קרוב משפחתו, ורק לבסוף לקח את "הנפש אשר עשו בחרן" שהם הנפשות שאברהם ושרה הכניסו תחת כנפי השכינה. ללמדך, תחילת חסד מתחיל בביתו של אדם - לבן/בת הזוג ולילדים, אחר-כך לקרובים אליו, ואח"כ לכל השאר.

4. עידוד לעשייה בבית
כשם שמחסור במזון חומרי שתפקידו להעניק אנרגיה לגוף, גורם לגוף רפיון וחולשה רבה, כך מחסור בדברי שבח ומחמאות שתפקידם להעניק אנרגיה לנפש, גורם לנפש רפיון וחולשה רבה.
לעתים, זוהי הסיבה שבעל מתחמק מלסדר את אשר רעייתו מבקשת ומלתקן את הדברים הטעונים תיקון בבית על אף בקשותיה החוזרות ונשנות, בעוד שמחוץ לבית הוא עוזר לכל דורש בטוב לב ובנפש חפצה, שכן הוא חש שבביתו לא מעריכים את מעשיו כפי שמצפה, בעוד שהאחרים תמיד מעריכים את פעולותיו למען הזולת.

נמצא שבאמצעות מאמץ קטן לבטא דברי שבח והערכה, אנו מרוויחים אין-ספור נקודות זכות טובות, המועילות לנו ולכל המשפחה.

סיפורי צדיקים

מסופר

על מרן ה"חפץ חיים" אשר באחד מין הימים ניגש אליו חולה שהרופאים בקושי נתנו לו סיכוי לחיות, וביקש מהרב ברכה לרפואה שלמה.

האיש האומלל אמר ל"חפץ חיים" שאם ימות חלילה, יותיר אחריו אלמנה ושבעה יתומים אומללים.

השיב לו ה"חפץ חיים": "אתפלל עליך בתנאי אחד" החולה היה מוכן לקבל על עצמו כל דבר ומיד השיב "מה שהרב יגיד אני מוכן לקבל על עצמי ובלבד שאקום מהחול"י מיד המש"ך הרב ואמר "בתנאי שלא תספר לאף אדם בעולם שבירכתך והתפללתי עלייך".

האיש הסכים וכעבור מספר שבועות הבריא כדברי הרב.

חלפו כשלושים וחמש שנים והאיש חלה שוב, וכמובן מיד עשה דרכו שמח וטוב לב אל ה"חפץ חיים" שירפה אותו כבתחילה.

אך להפתעתו הרבה של אותו חולה אמר לו ה"חפץ חיים" "אינני יכול להתפלל עליך הפעם לצערי הרב.

לפני שלושים וחמש שנים הייתי צעיר ואילו כעת אני זקן ואין בי כוחות שוב".

תהה החולה מה הקשר בין גילו של ה"חפץ חיים" לבין הברכה ומדוע אין לרב כוח להתפלל עליו כעת.

השיב ה"חפץ חיים" זיע"א: "לפני שלושים וחמש שנה הייתי צעיר וכוחותיי אפשרו לי לשוב עלייך בתענית.

ולכן כאשר שמעתי על המצב שלך מיד צמתי למענך במשך ארבעים יום, וכך הבראת ברוך ה'.

אך כעת זקן אני וחלוש וכוחותי אינם מאפשרים לי לצום למען רפואתך ארבעים יום..."

שם פרטי: נחמן ברוך טורג'מן

ספר קצת על עצמך: בן 18 גדלתי למשפחה דתית גר בבאר שבע, למדתי בבית ספר דתי ואז עברתי לישיבה קטנה ועבדתי בעבודות מזדמנות. התחביבים שלי זה כדורגל ולשבת עם חברים.

איך התקרבת לישיבה: לפני תשעה חודשים מורנו ורבנו הרב אביטל שליט"א מהעיר אופקים אמר לי על הישיבה של הרב ואז נכנסתי לישיבה. מה שגרם לי לאהוב את הישיבה והשיעורים זה הגישה של הרב לכולם האחדות האווירה המשפחתית והאהבה שהרב מרעיף על כל אחד.

איך אתה מרגיש היום: היום ברוך ה' אני כבר ישן בישיבה ואני מרגיש יותר שמח ואני מרגיש שהישיבה זה המשפחה החדשה שלי. המטרות שלי זה להתקדם בעבודת ה' ולעבוד על המידות.

מה המשפחה שלך חושבת: כמו שאמרתי באתי ממשפחה דתית אז הם תומכים בי ושמחים בי בשינוי שעשיתי והם גאים בי.

במקום שבעלי תשובה עומדים

הלכה א': כהן שחולץ מנעליו לפני עלייתו לדוכן לברכת הכהנים עליו להצניע את מנעליו מתחת כסאו משום שאין זה דרך ארץ שנעליו יהיו מגולים לעיניו כל.

הלכה ב': אדם שעלה על כסא על מנת לראות למרחק גבוה יותר או להגיע למקום גבוה יותר עליו לנקות את הכיסא כאשר הוא יורד ממנו שמא ישב עליו אדם אחר ויתלכלך.

הלכה ג': אדם שנצרך לנקביו אסור לו להשהות את נקביו, מכל מקום אם נמצא ברחוב או במקום ציבורי יכול להשהות עצמו עד שיגיע למקום צנוע.

הלכות בין אדם לחברו

שאלה א': האם מותר להתיז ספריי על השיער על מנת לשמור על תסרוקת קיימת?

תשובה: אין לאישה להתיז ספריי על השיער שגורם לשיער לשמור על צורתו מפני שבאמצעות הספריי השערות נדבקות זו לזו ויש בזה איסור הדומה לבניין.

שאלה ב': האם מותר לאישה לקלוע את שערות ראשה לצמות?

תשובה: אסור לאישה לקלוע את שערות ראשה לצמה וכן אסור להתיר צמה שנקלעה לפני שבת במהלך השבת מפני שהדבר דומה לבניין וסתירה.

שאלה ג': האם מותר לגבר לחכך בזקנו?

תשובה: יש להיזהר שלא לחכך הרבה בזקן וכן שלא יתעסק בו יותר מידי שמא יתלשו שערות ממנו, אך בנחת הדבר מותר.

הלכות שבת

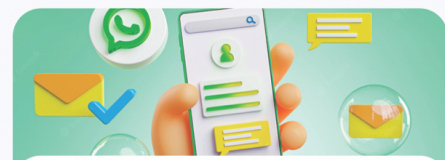
הורידו את אפליקציית אוהל בנימין

חפשו "אוהל בנימין" בחנות האפליקציות

חפשו ביוטיוב ובפייסבוק

"הרב נתנאל סנדרו בוחניק"

הצטרפו אלינו לווצאפ!

כתבו "בן" / "בת" למספר: 050-435-9791